Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 100/72

(1972. gada 14. janvāris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par dzīvnieku barībai paredzētā cukura denaturēšanu

(OV L 12 , 15.1.1972, lpp. 15)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EEK) Nr. 2351/72 (1972. gada 8. novembris),	L 253	11	9.11.1972
►**M2**	Komisijas Regula (EEK) Nr. 2847/72 (1972. gada 29. decembris),	L 299	4	31.12.1972
►**M3**	Komisijas Regula (EEK) Nr. 3475/80 (1980. gada 30. decembris),	L 363	69	31.12.1980
►**M4**	Komisijas Regula (EEK) Nr. 3819/85 (1985. gada 30. decembris),	L 368	25	31.12.1985
►**M5**	Komisijas Regula (EEK) Nr. 260/96 (1996. gada 12. februāris),	L 34	16	13.2.1996

▼B

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 100/72

(1972. gada 14. janvāris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par dzīvnieku barībai paredzētā cukura denaturēšanu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1967. gada 18. decembra Regulu Nr. 1009/78/EEK ([1]) par cukura tirgus kopīgo organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2727/71 ([2]) un jo īpaši tās 9. panta 8. punktu un 38. pantu,

tā kā Padomes 1969. gada 17. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2049/69 ([3]), kurā izklāstīti vispārīgi noteikumi par dzīvnieku barībai paredzētā cukura denaturēšanu un kura grozīta ar Regulu (EEK) Nr. 2863/71 ([4]), vairs nav iekļauti noteikumi attiecībā uz denaturēšanas piemaksas sertifikāta piemērošanas jomu; tā kā attiecīgi sīki izstrādāti noteikumi izklāstīti Komisijas 1969. gada 20. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2061/69 ([5]), kurā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi par dzīvnieku barībai paredzēta cukura denaturēšanu un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 772/71 ([6]); tā kā Regula (EEK) Nr. 2061/69 jau vairākas reizes grozīta un ir vajadzīgi citi būtiski grozījumi; tā kā tāpēc sīki izstrādātie noteikumi par dzīvnieku barībai paredzētā cukura denaturēšanu skaidrības labad būtu jākonsolidē jaunā regulā;

tā kā Regula (EEK) Nr. 2049/69 paredz divas metodes, kā noteikt denaturēšanas piemaksu - vai nu visai Kopienai vienādi, vai arī konkursa kārtībā; tā kā lielāko daļu sīki izstrādāto noteikumu par šo kārtību var veidot pēc noteikumiem, kas iekļauti Regulā (EEK) Nr. 394/70 ([7]) attiecībā uz uzaicinājumiem uz konkursu, lai noteiktu cukura eksporta kompensācijas;

tā kā jāizklāsta nosacījumi, pēc kādiem var saņemt denaturēšanas piemaksas sertifikātu un noteikt noteiktus administratīvus noteikumus attiecībā uz šo sertifikātu;

tā kā, ņemot vērā jo īpaši kvantitatīvos zudumus, kas lielākoties rodas denaturēšanas procesā, būtu jāpieļauj starpība starp denaturētā cukura daudzumu un to daudzumu, kurš norādīts denaturēšanas piemaksas sertifikātā; tā kā, ja denaturēta tikai daļa no sertifikātā norādītā cukura daudzuma, lai aprēķinātu konfiscējamā depozīta apjomu, varētu izmantot līdzīgu starpību;

tā kā, lai vienotais tirgus darbotos pareizi, vajadzīgs, lai tirgus būtu cik iespējams elastīgs; tā kā šajā nolūkā būtu jāparedz, ka denaturēšanas piemaksas sertifikāts jānodod tālāk vai jāapmaina saskaņā ar noteiktām formalitātēm; tā kā turklāt denaturēšanas piemaksas sertifikātam, ar kuru piešķir tiesības saņemt piemaksu un rada saistības denaturēt attiecīgo cukuru, vajadzētu būt derīgam tādu laika posmu, lai barības ražotāji varētu veikt ilgtermiņa pasākumus;

tā kā tiesības saņemt denaturēšanas piemaksu ir vienīgi par dzīvnieku barībai paredzētu cukuru; tā kā tādēļ jānosaka īpašs denaturēšanas process, kas jāievēro, ja jāmaksā denaturēšanas piemaksa; tā kā jāparedz arī dažādu darbību stingra pārraudzība un jo īpaši to vietu, kurā veiks denaturēšanu, iepriekšēja apstiprināšana;

tā kā denaturētais cukurs jālieto vienīgi dzīvniekiem barībai, dalībvalstīm jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka to lieto šim nolūkam;

([1]) OV 308, 18.12.1967., 1. lpp.
([2]) OV L 282, 23.12.1971., 8. lpp.
([3]) OV L 263, 21.10.1969., 1. lpp.
([4]) OV L 288, 31.12.1971., 1. lpp.
([5]) OV L 263, 21.10.1969., 19. lpp.
([6]) OV L 85, 15.4.1971., 18. lpp.
([7]) OV L 50, 4.3.1970., 1. lpp.

▼B

tā kā kontrole, kas veikta attiecībā uz šajā regulā definētajām denaturējošām vielām, parādījusi, ka vienam un tam pašam produktam rezultāti var dažreiz atšķirties no rezultātiem, kas noteikti definīcijās; tā kā šie rezultāti var nebūt stingri precīzi; tā kā būtu jāpieļauj noteikti tehniskie parametri, ņemot vērā noteikto obligāto saturu;

tā kā jēlcukura uzturvērtība principā ir atkarīga no saharozes satura tajā; tā kā tādēļ piemaksa par jēlcukuru, kura kvalitāte atšķiras no standarta kvalitātes, būtu jākoriģē, ņemot vērā peļņu no minētā cukura;

tā kā būtu ekonomiski pamatoti paredzēt piemaksu koriģēšanu, ja noteiktā laika posmā cukura cenas mainās;

tā kā, lai nodrošinātu atbilstību visiem denaturēšanas noteikumiem, piemaksa būtu jāmaksā vienīgi pēc tam, kad veikta denaturēšana saskaņā ar šiem noteikumiem; tā kā, lai novērstu pārāk dārgu uzraudzību, nevajadzētu pieļaut, ka denaturēšanas piemaksas maksā avansā;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cukura pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

Konkursa kārtība

1. pants

Noteikumus par uzaicinājumu uz konkursu var paredzēt attiecībā uz lielāko pieļaujamo daudzumu.

2. pants

1. Konkursu piemaksu noteikšanai organizē attiecīgā intervences aģentūra.

2. Intervences aģentūra sastāda uzaicinājumu uz konkursu.

Uzaicinājumu uz konkursu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Uzaicinājumu uz konkursu var publicēt arī intervences aģentūra, vai to var publicēt citur.

3. *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* to publicē vismaz desmit dienas pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām.

4. Uzaicinājumā uz konkursu norāda uzaicinājuma uz konkursu noteikumus un vajadzības gadījumā jo īpaši denaturēšanas piemaksas maksimālo apjomu, obligāto daudzumu attiecībā uz piedāvājumu un maksimālo daudzumu attiecībā uz pretendentu.

3. pants

1. Var izdot pastāvīgu uzaicinājumu uz konkursu, ja tas vajadzīgs situācijas Kopienas cukura tirgū dēļ.

Pastāvīgā uzaicinājuma uz konkursu spēkā esamības laikā pretendentiem izdod vienreizējus uzaicinājumus uz konkursu.

2. Pastāvīgo uzaicinājumu uz konkursu publicē vienīgi nolūkā to izdot. Publicēto uzaicinājumu var grozīt vai atcelt pastāvīgā uzaicinājuma uz konkursu spēkā esamības laikā. To groza vai aizstāj, ja minētajā spēkā esamības laikā maina konkursa noteikumus.

3. Piedāvājumu iesniegšanas termiņš pirmajam vienreizējam uzaicinājumam uz konkursu:

a) sākas dienā, kad pastāvīgo uzaicinājumu uz konkursu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*;

b) beidzas plkst. 9.30 pirmajā trešdienā pēc tam, kad pagājušas desmit dienas pēc publikācijas.

▼B

4. Piedāvājumu iesniegšanas termiņš attiecībā uz otro uzaicinājumu uz konkursu un turpmākajiem uzaicinājumiem uz konkursu:

a) sākas pirmajā darba dienā pēc iepriekšējā termiņa beigām;

b) beidzas nākamās nedēļas trešdienā plkst. 9.30.

5. Izdodot pastāvīgu uzaicinājumu uz konkursu, visiem daļējiem uzaicinājumiem uz konkursu piemēro šīs sadaļas turpmāko pantu noteikumus.

4. pants

1. Pretendenti vai nu iesniedz intervences aģentūrai rakstiskus pieteikumus pret parakstu, vai nosūta piedāvājumus intervences aģentūrai ar ierakstītu vēstuli, pa teleksu vai ar telegrammu.

2. Piedāvājumā norāda:

a) uzaicinājumu, uz ko piedāvājums attiecas;

b) pretendenta nosaukumu un adresi;

c) denaturējamā cukura tipu un kopējo daudzumu;

d) denaturēšanas piemaksas apjomu, kas paredzēts par 100 kilogramiem, tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas intervences aģentūra, kurai iesniegts piedāvājums.

Intervences aģentūras var pieprasīt papildu informāciju.

3. Piedāvājums ir spēkā tikai tad, ja:

a) līdz pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām ir sniegts pierādījums tam, ka ir iemaksāts uzaicinājumā uz konkursu paredzētais depozīts;

b) tajā iekļauts pretendenta apliecinājums - ja viņa piedāvājums denaturēšanas piemaksai, še turpmāk "piemaksa", būs sekmīgs, viņš pieteiksies uz denaturēšanas piemaksas sertifikātu, še turpmāk "sertifikāts", par denaturējamā cukura daudzumu un noguldīs šajā sakarā paredzēto depozītu.

4. Piedāvājumā var izvirzīt noteikumu, ka to uzskata par iesniegtu tikai tad, ja piemaksa attiecas uz visu piedāvājumā norādīto daudzumu vai noteiktu piedāvājumā norādītu daļu daudzuma.

5. Neņem vērā piedāvājumu, kurš nav iesniegts saskaņā ar šā panta noteikumiem vai kurā ir noteikumi, kas atšķiras no noteikumiem, kuri norādīti uzaicinājumā uz konkursu.

6. Ja piedāvājums iesniegts, to nevar atsaukt.

5. pants

1. Depozīts, kas paredzēts uzaicinājumā uz konkursu, ir ►M5 0,73 ◄ norēķinu vienības par 100 kg rafinētā cukura vai jēlcukura.

2. Pretendents var iemaksāt depozītu vai nu skaidrā naudā, vai kā galvojumu, ko sniegusi kāda iestāde, kura atbilst kritērijiem, ko noteikusi dalībvalsts, kurā piedāvājums iesniegts.

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai to, kāda veida iestādes ir tiesīgas sniegt šādu galvojumu, un kritērijus, kas minēti iepriekšējā daļā, un Komisija savukārt par to informē pārējās dalībvalstis.

6. pants

1. Intervences aģentūras privātā kārtā pārbauda pretendentus. Personas, kas piedalās šādā pārbaudē, nozvērina par noslēpuma neizpaušanu.

2. Komisiju tūlīt informē par iesniegtajiem piedāvājumiem.

7. pants

1. Ja vien nav nolemts nepiešķirt piemaksu un neierobežojot 2. un 3. punkta noteikumus, piemaksu piešķir visiem pretendentiem, kuru piedāvājumā nav pārsniegts piemaksas maksimālais apjoms.

▼B

2. Ja uzaicinājumā uz konkursu noteikts maksimālais daudzums, piemaksu piešķir tam pretendentam, kurš piedāvā zemāko piemaksas apjomu. Ja ar šo piedāvājumu pilnībā neizsmeļ maksimālo daudzumu, tad piešķir piemaksas tiem pretendentiem, kuru piedāvājumos ir nākamais mazākais piemaksas apjoms.

3. Tomēr ja 2. punktā paredzētā procedūra attiecībā uz noteiktu piedāvājumu izraisa to, ka pārsniedz maksimālo daudzumu, tad attiecīgajam pretendentam piemaksu piešķir vienīgi par maksimālā daudzuma atlikušo daļu.

Piedāvājumus, kuros piedāvā vienādu piemaksu un kuri, ja piekrīt kopējam daudzumam, ko tajos piedāvā, izraisītu maksimālā daudzuma pārsniegšanu, izskata atbilstīgi daudzumam, kas minēts katrā piedāvājumā.

8. pants

1. Piešķīrums:

a) attiecībā uz daudzumu, par kuru piešķirta piemaksa, piešķir tiesības izdot sertifikātu, kurā *inter alia* norāda piedāvājumā minēto piemaksu;

b) attiecībā uz minēto daudzumu rada saistības pieprasīt šādu sertifikātu no intervences aģentūras, kurai piedāvājums iesniegts.

2. No piešķīruma izrietošās tiesības un saistības nevar nodot tālāk. Šīs tiesības izmanto un saistības izpilda astoņpadsmit dienu laikā pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām.

9. pants

1. Intervences aģentūra tūlīt paziņo visiem pretendentiem, kādi ir viņu rezultāti konkursā. Veiksmīgajiem pretendentiem aģentūra izsūta arī piešķīruma paziņojumu.

2. Piešķīruma paziņojumā norāda vismaz:

a) uzaicinājumu, uz kuru piedāvājums attiecas;

b) daudzumu, attiecībā uz kuru piešķirta piemaksa;

c) piemaksa, kas jāizmaksā par b) apakšpunktā minēto daudzumu.

10. pants

1. Izņemot *force majeure* gadījumus, no depozīta, kas paredzēts uzaicinājumā uz konkursu, atbrīvo vienīgi attiecībā uz daudzumu,

a) attiecībā uz kuru veiksmīgais pretendents:

— nav atsaucis piedāvājumu,

un

— noteiktajā termiņā un saskaņā ar izvirzītajiem noteikumiem pieteicies uz sertifikātu;

vai

b) attiecībā uz kuru piešķīrumu neveic.

2. No depozīta atbrīvo tūlīt.

3. Intervences aģentūra *force majeure* gadījumos nosaka vajadzīgos pasākumus, ņemot vērā radušos apstākļus.

II SADAĻA

Denaturēšanas piemaksas sertifikāti

11. pants

1. Sertifikātus var saņemt vienīgi pēc pieteikuma, kas jāiesniedz pirms denaturēšanas.

▼B

2. Saņemot šādu pieteikumu, dalībvalstu kompetentās iestādes izdod sertifikātu:

a) kad iesniegts pieteikums:

— vienīgi tad, ja piemērojama piemaksa, kas visā Kopienā noteikta vienādi, vai

— vienīgi tad, ja pretendents ir veiksmīgi pieteicies uz piemaksu; un

b) ir sniegts pierādījums tam, ka pretendents ir noguldījis denaturēšanas depozītu, lai garantētu, ka denaturēšanu veic sertifikāta derīguma laikā.

12. pants

1. Sertifikātu izdošanas pieteikumus iesniedz rakstveidā.

2. Pieteikumos norāda:

a) pieteikuma iesniedzēja nosaukumu un adresi;

b) denaturējamā cukura tipu un kopējo daudzumu;

c) vajadzības gadījumā piešķīruma paziņojumu, uz ko attiecas pieteikums.

Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt papildu informāciju.

13. pants

1. Neierobežojot šīs regulas noteikumus, dalībvalstu kompetentās iestādes lieto savā attiecīgajā valstī iespiestas sertifikāta veidlapas.

2. Sertifikātā jo īpaši norāda:

a) turētāja nosaukumu un adresi;

b) dienu, kurā iesniegts pieteikums;

c) denaturējamā cukura tipu un kopējo daudzumu;

d) obligāto cukura daudzumu, kas dienā attiecīgajā vietā jādenaturē;

e) vajadzības gadījumā un tās dalībvalsts valūtā, kura izdod sertifikātu:

— to piemaksu par attiecīgās kvalitātes cukuru, kura visā Kopienā noteikta vienādi un kuru piemēro pieteikuma iesniegšanas dienā,

— piemaksu, kas noteikta uzaicinājuma uz konkursu rezultātā;

f) sertifikāta derīguma termiņa pēdējo dienu.

3. Sertifikātu sastāda vismaz divos eksemplāros, vienu eksemplāru – turētājam, otru – tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tas sastādīts.

14. pants

1. Sertifikāta izdošana:

a) piešķir tiesības saņemt sertifikātā norādīto piemaksu par attiecīgo daudzumu pēc denaturēšanas;

b) rada saistības denaturēt cukuru pēc nosacījumiem, kas izklāstīti sertifikātā.

2. Ja denaturētā cukura daudzums pārsniedz sertifikātā uzrādīto daudzumu ne vairāk kā par 2 %, tad uzskata, ka tas denaturēts saskaņā ar minēto dokumentu.

3. Ja denaturētā cukura daudzums ir ne vairāk kā par 2 % mazāks nekā sertifikātā norādītais daudzums, tad minētās saistības denaturēt uzskata par izpildītām.

15. pants

1. No sertifikāta izrietošās saistības nevar nodot tālāk.

Sertifikāta turētājs sertifikāta derīguma laikā var nodot tālāk tiesības, kas izriet no sertifikāta.

2. Jebkuru sertifikātu var nodot tālāk tikai:

▼B

a) par labu vienam sertifikāta saņēmējam;

un

b) attiecībā uz sertifikātā norādīto kopējo daudzumu.

3. Nodošana stājas spēkā no tās dienas, kad dalībvalsts kompetentā iestāde, kas izdevusi sertifikātu, ieraksta šajā sertifikātā sertifikāta saņēmēja nosaukumu, adresi un datumu, kurā ieraksts veikts, apliecinot to ar šīs iestādes zīmogu.

Šos ierakstus veic pēc turētāja pieteikuma. Sertifikāta saņēmējs tiesības nevar ne nodot tālāk, ne arī nodot atpakaļ turētājam.

16. pants

1. Sertifikāts ir derīgs no tā izdošanas dienas līdz vienpadsmitā mēneša beigām pēc mēneša, kad sertifikāts izdots. Sertifikātu uzskata par izdotu dienā, kad iesniegts pieteikums attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Sertifikāta saņemšanas pieteikumus, ko minētā iestāde saņem vai nu dienā, kas nav tās darba diena, vai arī pēc plkst. 16:00 tās darba dienā, uzskata par iesniegtiem pirmajā darba dienā pēc dienas, kad tos saņēma.

▼M3

3. Šajā regulā norādītais termiņš atbilst Beļģijas laikam.

▼B

17. pants

1. Denaturēšanas depozīta apjoms ir ►M5 1,46 ◄ norēķinu vienība par 100 kg cukura.

2. Pretendents var iemaksāt depozītu skaidrā naudā vai kā galvojumu, ko sniegusi iestāde, kas atbilst kritērijiem, ko noteikusi dalībvalsts, kurā iesniegts sertifikāta saņemšanas pieteikums.

Piemēro 5. panta 2. punkta otrās daļas noteikumus.

18. pants

1. Ja neizpilda saistības denaturēt, tad depozītu konfiscē atbilstoši 2. punkta noteikumiem. Konfiscējamā depozīta apjoms ir līdzvērtīgs starpībai starp:

a) 98 % no sertifikātā norādītā cukura daudzuma;

un

b) faktiski denaturētā cukura daudzumu.

Tomēr, ja denaturētā cukura daudzums ir mazāks par 2 % no sertifikātā norādītā daudzuma, tad konfiscē visu depozītu.

2. Ja denaturēšanu nevar veikt pēc sertifikātā izklāstītajiem nosacījumiem tādu apstākļu dēļ, kurus uzskata par *force majeure*, un ja lūgts ņemt vērā šos apstākļus, attiecīgā dalībvalsts nosaka pasākumus, kas vajadzīgi, ņemot vērā radušos apstākļus.

3. Ja cukuru denaturē pēc sertifikātā izklāstītajiem nosacījumiem, tad no depozīta atbrīvo tūlīt.

III SADAĻA

Denaturēšana

19. pants

1. Dalībvalstis norīko kompetentās aģentūras, lai kontrolētu denaturēšanu un nodrošinātu, ka denaturēto cukuru izlieto vienīgi dzīvniekiem barībai.

2. Denaturēšanu veic uzņēmumos, ko apstiprinājusi dalībvalsts, kurā veic denaturēšanu.

▼B

Dalībvalstis sniedz apstiprinājumu vienīgi tām cukura un kombinētās barības ražotājām rūpnīcām un noliktavām, kurās denaturēšanu var efektīvi uzraudzīt.

3. Obligātais daudzums, kas dienā jādenaturē jebkurā vietā, ir 20 tonnas.

Tomēr dalībvalstis var noteikt citu obligāto daudzumu.

4. Attiecīgā persona pietiekami savlaicīgi, lai varētu veikt uzraudzību, 1. punktā minētajai aģentūrai rakstveidā dara zināmus šādas ziņas:

a) savu uzvārdu un adresi;

b) denaturējamā cukura veidu un tipu;

c) vietu, kurā veiks denaturēšanu;

d) denaturēšanai paredzēto laiku.

Dalībvalstis var pieprasīt papildu informāciju.

20. pants

1. Ja sertifikāta turētājs vai saņēmējs gatavojas denaturēt cukuru dalībvalstī, kas nav tā pati dalībvalsts, kura izdevusi sertifikātu:

a) viņš nodod sertifikātu atpakaļ tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura to izdevusi, še turpmāk "izdevēja iestāde", un rakstiski informē šo iestādi par savu nodomu;

b) dalībvalsts, kurā notiks denaturēšana, kompetentajai iestādei, še turpmāk "maksātāja iestāde", viņš iesniedz pieteikumu par sertifikāta saņemšanu pirmā sertifikāta vietā.

2. Ja piemēro 1. punktu:

a) izdevēja iestāde pēc sertifikāta autentiskuma pārbaudes to tūlīt nosūta maksātājai iestādei;

b) maksātāja iestāde izdod jaunu sertifikātu, kur ir vismaz tā informācija, kura bija sertifikātā, ko bija izdevusi izdevēja iestāde, un jo īpaši pieteikuma iesniegšanas datums. Tomēr maksātāja iestāde pēc vajadzības groza 13. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto informāciju un piemaksu izsaka tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas maksātāja iestāde;

c) tiklīdz attiecīgais cukura daudzums pēc nosacījumiem, kas izklāstīti sertifikātā, ir denaturēts, maksātāja iestāde informē izdevēju iestādi, lai varētu piemērot 18. panta noteikumus.

21. pants

1. Piemaksu maksā tā dalībvalsts, kurā denaturēšana veikta.

2. Piemaksu maksā vienīgi tad, ja:

a) cukurs, notiekot uzraudzībai, denaturēts apstiprinātā uzņēmumā kādā no pielikumā uzskaitītajiem procesiem;

b) jebkurā vietā vienā dienā denaturēta cukura daudzums nav bijis:

— mazāks par 20 tonnām, vai

— mazāks par 1. punktā attiecīgās dalībvalsts noteikto obligāto daudzumu.

22. pants

1. Piemaksu par jēlcukuru, kura kvalitāte nav standarta kvalitāte, reizina ar koeficientu.

2. Šis koeficients ir līdzvērtīgs tai peļņai no attiecīgā jēlcukura, kuru dala ar 92. Peļņu aprēķina saskaņā ar Padomes 1968. gada 9. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 431/68 ([1]), kas nosaka standarta kvalitāti jēlcukuram un nosaka Kopienas robežšķēršošanas vietu cukura *CIF* cenas aprēķināšanai, 1. panta noteikumiem.

([1]) OV L 89, 10.4.1968., 3. lpp.

▼B

23. pants

Ja starp:

— piemaksas pieteikuma iesniegšanu gadījumā, kad piemaksa noteikta vienādi, vai

— konkursa pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām gadījumā, kad piemaksa noteikta konkursa kārtībā,

un denaturēšanu, notiek izmaiņas cenās, kas noteiktas, ievērojot Regulu Nr. 1009/67/EEK, var paredzēt piemaksu koriģēšanu.

24. pants

1. Piemaksu maksā:

a) agrākais pēc tam, kad sniegts pierādījums tam, ka cukurs denaturēts saskaņā ar sertifikātā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) vēlākais tā mēneša beigās, kurš seko pēc mēneša, kad sniegts a) apakšpunktā minētais pierādījums.

2. Nav atļauts piemaksas izmaksāt avansā.

IV SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

25. pants

1. Ja denaturēto cukuru sūta no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, pierādījumu par to, ka cukurs ir denaturēts kādā no pielikumā minētajiem procesiem, var sniegt vienīgi, iesniedzot galamērķa dalībvalstij vai nu dokumentu T2, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 542/69 ([1])39. pantā, vai arī dokumentu T2L, kurš paredzēts 1. pantā Regulai (EEK) Nr. 2313/69 ([2]), kuras 31. iedaļā papildus preču aprakstam iekļauts viens no šādiem indosamentiem:

▼M2

"*Denatureret sukker*"

▼B

"*Denaturierter Zucker*"

▼M2

"*Denatured sugar*"

▼B

"*Sucre dénaturé*"

"*Zucchero denaturato*"

"*Gedenatureerde suiker*"

▼M3

"*Μετουσιωμένη ζάχαρη*"

▼M4

"*Azúcar desnaturalizado*"

"*Açcacar desnaturado*"

▼B

(denaturēts cukurs).

2. Indosamentu, kurš paredzēts 1. punktā, aizpilda vienīgi eksportētājas dalībvalsts kompetentā iestāde, ja attiecīgais cukurs ir denaturēts kādā no 1. punktā minētajiem procesiem. Indosamentā jānorāda tā produkta tips un daudzums, kuru lieto 100 kilogramu cukura denaturēšanai.

([1]) OV L 77, 29.3.1969., 1. lpp.
([2]) OV L 295, 24.11.1969., 8. lpp.

▼B

26. pants

Informāciju par šajā regulā paredzētajiem daudzumiem attiecībā uz jēlcukuru ievāc, lai atsauktos uz *tel quel* svaru.

27. pants

Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 2061/69.

Tomēr to turpina piemērot attiecībā uz darbībām, kuru veikšanai regulas spēkā esamības laikā izdots sertifikāts.

28. pants

Šī regula stājas spēkā 1972. gada 15. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

PIELIKUMS

I. **Vispārīgi nosacījumi**

Ja, veicot to produktu oficiālu pārbaudi, kurus izmanto denaturēšanā un kuri ir definēti III sadaļā, konstatē atšķirību starp pārbaudes rezultātu un obligāto saturu, kas noteikts vielām, kuras veido šādus produktus, pieļauj šādas atkāpes (attiecībā uz tehniskajiem parametriem):

a) kopproteīnam: 2 vienības;

b) kopējam tauku saturam: 10 % no noteiktā obligātā satura;

c) ūdens, kalcija un kalcija karbonāta saturam: 1 vienība.

II. **Denaturēšanas procesi**

1. Ja cukurs paredzēts lopbarībai, to denaturē, 100 kilogramus cukura vienmērīgi sajaucot ar vismaz:

vai nu

a) 2,5 kg zivju miltu vai dzīvnieku miltu un

1 kg augstas viskozitātes uzbriedušas cietes;

vai

b) 4 kg krīta un 1 kg grieķu trigonellas miltu.

Ja izmanto zivju miltus, kilogramu augstas viskozitātes uzbriedušas cietes var aizstāt ar 1 kg sāls, kas vai nu ir, vai nav denaturēta.

2. Ja cukuru paredzēts iekļaut piena aizstājēju barības maisījumos un attiecīgā barības maisījuma ražošanas laikā veic fizisku pārbaudi, attiecīgā dalībvalsts pēc attiecīgās personas pieteikuma var atļaut denaturēt cukuru vienmērīgi sajaucot vismaz 3,5 kg vai nu denaturētas, vai nedenaturētas sāls ar katriem 100 kg cukura, ja šādi denaturētais cukurs izšķīdināts vismaz 25 kg uzbriedušas cietes un pēc tam izžāvēts valcējot.

3. Ja cukurs paredzēts bišu barošanai, to denaturē, vienmērīgi sajaucot katrus 100 kg cukura:

vai nu ar

a) 0,050 kg oktoacetilsaharozes;

vai arī ar

b) 0,125 kg ķiploku pulvera, kam pievienoti 0,050 kg pulverveida dārzeņu kokogles;

▼M1

vai arī

c) 0,250 kg dzelzs oksīda; šajā gadījumā maisījumam jābūt izteiktā krāsā no tumši sarkanas līdz brūnai.

▼B

4. Ja cukurs paredzēts rupjās barības zāļmasai, kas sagatavota skābbarībā, to denaturē:

vai nu

a) saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu;

vai

b) saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu; šajā gadījumā 4 kg krīta var aizstāt ar 2 kg augstas viskozitātes uzbriedušu cieti;

vai

c) vienmērīgi sajaucot katrus 100 kg cukura ar 25 kg sāls, kas ir vai nav denaturēta, un 1,9 kg dzelzs sulfāta, un 0,01 līdz 0,03 kg pārtikas zilās krāsvielas V (EEK Nr. E131).

III. **Definīcijas**

Šajā regulā:

1. "zivju milti" nozīmē produktu:

a) kas iegūts, izkaltējot un samaļot dažādu veidu veselas zivis vai zivju gabalus;

b) kā kopproteīna saturs nav mazāks par 55 % attiecībā uz precēm ar ūdens saturu 12 %;

c) kā kopējais tauku saturs nav mazāks par 6 %, ko aprēķina pēc sausnas;

▼B

d) kam piemīt raksturīga smarža;

2. “dzīvnieku milti” nozīmē produktu:

a) kas iegūts, izkaltējot un samaļot siltasiņu sauszemes dzīvnieku liemeņus un liemeņu daļas, kurām veikta augstspiediena tvaika apstrāde un kuras pēc tam var būt attaukotas ar ekstrakciju;

b) kas ir praktiski bez apmatojuma, sariem, apspalvojuma, ragiem, nagiem, ādas vai kuņģa satura un iekšām;

c) kā kopproteīna daudzums nav mazāks par 50 % attiecībā uz precēm ar ūdens saturu 12 %;

d) kā kopējais tauku saturs nav mazāks par 6 %, ko aprēķina pēc sausnas;

3. “krīts” nozīmē produktu:

a) kurā ir ne mazāk kā 90 % kalcija karbonāta ($CaCO_3$);

b) kura analīzē uzrāda 35 % vai vairāk kalcija (Ca);

4. “grieķu trigonella”, *trigonella phoenum graecum*, nozīmē produktu:

a) kam piemīt raksturīga smarža;

b) kurā ir trigonellīns;

c) kura analīzē uzrāda tādu kopproteīna saturu, kas nav mazāks par 25 %, un tādu kopējo tauku saturu, kurš nav mazāks par 5 %;

5. “augstas viskozitātes uzbriedusi ciete” nozīmē:

modificētu vai nemodificētu cieti, kam piemīt noteiktas obligātās filtrēšanu kavējošas īpašības, kas jāpārbauda šādā testā:

Menzūrā sagatavo:

99 g kristalizēta rafinētā cukura;

1 g tā produkta parauga, kurš jātestē.

Pievieno 200 ml ūdens.

Maisījumu krata vai jauc trīs stundas 25 °C temperatūrā.

Filtrēšanas testu turpina šādi:

ielej 20 ml maisījuma Bīhnera piltuvē, kuras diametrs ir 45 mm un kas nosegta ar *Schleicher & Schüll* filtra papīru (*Prolabo* melnā lente) bez pelnu nosēdumiem un ielikta kolbā ar 10 cm dzīvsudraba negatīvā spiediena.

Apjoms, ko izfiltrē divās minūtēs, nedrīkst pārsniegt 6 ml;

6. “sāls” nozīmē nātrija hlorīdu (NaCl);

7. “dzelzs oksīds” nozīmē produktu, kurā ir ne mazāk kā 50 % Fe_2O_3, kura krāsa ir no tumši sarkanas līdz brūnai, kurš ticis sasmalcināts līdz tādai pakāpei, ka 90 % no tā iziet caur sietu ar acs izmēru 0,10 mm.